

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421203076
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6421203076.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobkyne H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. č. XX, XXX XX S., zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 o zaplatenie 2.530,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 28Csp/74/2021-110 zo dňa 12. apríla 2022 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 28Csp/74/2021-110 zo dňa 12. apríla 2022 v prvej a tretej výrokovej vete potvrdzuje.
- II. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.530,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 12.10.2021 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. V druhej výrokovej vete v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V tretej výrokovej vete priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa sa po pripustení zmeny žaloby domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 2.530,- Eur s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnila tým, že ako spotrebiteľ uzavrela v postavení spoludlžníka so žalovaným ako veriteľom dňa 28.11.2007 zmluvu o spotrebiteľskom úvere označenú „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ č. 8400001988 (ďalej aj „zmluva o úvere“), na základe ktorej došlo zo strany žalovaného k poskytnutiu finančných prostriedkov vo výške 829,85 Eur (25.000,- Sk). Odplata bola v zmluve dohodnutá vo výške 1.413,53 Eur (42.584,- Sk), ktorá mala byť žalovanému vrátená spolu s istinou v 48 mesačných splátkach po 46,74 Eur a spolu mala byť žalovanému uhradená suma 2.243,38 Eur (67.584,- Sk). Žalobkyňa uhradila žalovanému v rámci splátok sumu minimálne vo výške 5.164,21 Eur, pričom podľa žalobkyne v rozsahu 4.334,36 Eur došlo k plneniu nad rámec istiny poskytnutého úveru. Podľa žalobkyne žalovaný nemal nárok na žiadne plnenie nad výšku poskytnutej istiny. Poukazovala na to, že medzi stranami sporu malo dôjsť k uzavretiu uvedenej zmluvy dňa 28.11.2007, podľa ktorej hodnota RPMN mala dosahovať 79,48%, pričom z dostupnej kalkulačky na internete vyplýva, že skutočná RPMN bola až 88,75%. V čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy v novembri 2007 vyplýva priemerná výška RPMN 14,82% ročne. Odplatu za poskytnutie úveru v miere 88,75% ročne je potrebné považovať za dohodu odporujúcu zákonu ako aj dobrým mravom a preto dohoda o výške odplaty za poskytnutie

úveru je neplatná. Keďže dohodu o výške odplaty nie je možné odčleniť od obsahu úverovej zmluvy, potom podľa § 41 posledná veta Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) sa tento dôvod neplatnosti vzťahuje na celý právny úkon. Odkázala v tejto súvislosti aj na ust. § 9 ods. 19 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „nový ZoSÚ“). V žalobe žalobkyňa poukázala aj na to, že pri jej podpise žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru v bode 5 bola táto žiadosť doplnená žalovaným o údaje v bode 6 a došlo v tejto časti k zmene niektorých údajov, napríklad údaj o RPMN. Takéto doplnenie údajov do bodu 6 predmetnej zmluvy žalobkyňa považovala za prijatie návrhu s dodatkami, ktoré sa považuje za nový návrh podľa § 44 ods. 2 OZ a keďže došlo k novému návrhu na uzavretie zmluvy, nemohlo dôjsť k platnému uzavretiu tejto úverovej zmluvy, nakoľko zmena návrhu považovaná za nový návrh nebola druhou zmluvnou stranou prijatá. Takáto prax navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy vyplýva aj z čl. 2.1 Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. Uvedeným spôsobom preto nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy, táto je absolútne neplatná a žalovaný nemá nárok na plnenie presahujúce skutočne poskytnuté finančné prostriedky. Žalobkyňa namietala neplatnosť uvedenej zmluvy aj z dôvodu, že za žalovaného bola uzatváraná prostredníctvom bližšie neidentifikovanej osoby p. H., ktorá nebola v čase uzatvárania zmluvy štatutárnym orgánom žalovaného, pričom žiadna dohoda o plnomocenstve preukazujúca oprávnenie uvedenej osoby podpisovať zmluvu za žalovaného predložená nebola. Žalobkyňa teda tvrdila, že žalovaný nemal nárok na žiadne finančné prostriedky nad poskytnuté prostriedky vo výške 829,85 Eur. Keďže žalovanému bola poukázaná suma 5.164,21 Eur, v rozsahu 4.334,36 Eur došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu a z tejto sumy si žalobkyňa uplatnila len čiastku vo výške 2.530,- Eur, t. j. úhrady vykonané v čase od augusta 2018 do dňa podania žaloby. Z tejto sumy si uplatnila aj 8% úrok z omeškania od 12.10.2021 do zaplatenia.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 28.12.2021 poukázal na urovanie vzájomného vzťahu medzi stranami sporu na základe žiadosti žalobkyne a vykonaním poslednej úhrady z júla 2020, čím došlo k splneniu dohodnutých podmienok urovnania a k ukončeniu vzájomných vzťahov. Poukázal na to, že dňa 23.03.2020 žalobkyňa podala prostredníctvom spoločnosti ANACO s.r.o. žalovanému žiadosť o informáciu, akú sumu je potrebné uhradiť na ukončenie vzájomných vzťahov. Žalovaný v liste zo dňa 24.04.2020 uviedol sumu potrebnú na urovanie. Túto čiastku žalobkyňa uhradila a vzájomný vzťah preto žalovaný považuje za ukončený. Poukázal vo vzťahu k posudzovaniu primeranosti úrokov za poskytnutie úveru na ust. § 502 Obchodného zákonníka (ObZ). Podľa neho priemerná úroková štatistika údajov o RPMN nie je vecne relevantnou a žiadna právna úprava jej použitie pre posudzovanie primeranosti v čase uzavretia úverovej zmluvy ani neurčovala. Podľa žalovaného výška úrokov ako odplaty v zmluve bola primeraná. Pri výške úveru 25.000,- Sk, splatnosti 4 roky a výške mesačnej splátky 1.408,- Sk, potom predstavuje úroková sadzba výšku 31,90% ročne, čo nie je neprimeraná hodnota.

4. Ďalej namietal, že výška RPMN sa objektívne dohodnúť nedá, ibaže by sa porušili zákonné pravidlá pre určenie výpočtu podľa zákona č. 258/2001 Z.z. Uviedol, že RPMN sa počíta v čase poskytnutia úveru a uzavretia zmluvy. Je preto vylúčené, že sa jedná o dohodnuteľný údaj, pretože jedna strana ho nevie objektívne navrhnúť a vypočítať, ak v čase jej návrhu nepozná parametre na jeho určenie (napríklad dátum vyplatenia úveru, počet dní medzi vyplatením úveru a splatnosťou tej - ktorej splátky). Namietal, že žalobkyňa na jednej strane tvrdí, že nedošlo k dohode o RPMN, lebo údaje v bode 5 a 6 nie sú rovnaké a zároveň tvrdí, že hodnota RPMN chýba. Pritom RPMN schváleného úveru v zmluve uvedená je, a to vo výške 81,82 %. Nesúhlasil s ďalším dôvodom neplatnosti zmluvy, a to nepripojenia splnomocnenia osoby konajúcej za žalovaného, ktorá v jeho mene zmluvu uzavrela. Namietal aj požadované úroky z omeškania vo výške 8% ročne, čo je v rozpore s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., nakoľko záväzkový vzťah z bezdôvodného obohatenia mal vzniknúť po roku 2018.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 02.02.2022 namietala tvrdenia žalovaného o uzavretí dohody o urovaní na základe listu žalovaného zo dňa 24.04.2020, pretože žiadna takáto informácia sa v tomto liste nenachádza, navyše je zrejmé, že úkon žalovaného, ktorým údajne odpustil žalobkyne jej dlh, bol neplatným a neúčinným úkonom, nakoľko nemohol odpustiť niečo na čo nemal v skutočnosti nárok. Žalovaný napriek vedomosti o množstve rozhodnutí v jeho neprospech sa neštil vymáhať od žalobkyne ďalšie plnenie, na ktoré nemal legitímny nárok. Opätovne poukázala na kontrakčný proces, pričom predmetná zmluva bola menená dodatočne po jej podpise, nakoľko viaceré údaje sú preškrtnuté a nahradené inými. Tvrdila, že údaje o výške úveru, výške splátky, počte splátok sú údaje dohodnuteľné medzi stranami sporu z ktorých sa vyjadruje RPMN a je logické, že je možné z týchto údajov určiť výšku RPMN. Namietala tvrdenie žalovaného, že v

čase podpisu zmluvy (bodu 5. žiadosť o spotrebiteľský úver) ešte žalovaný nemal vedomosť o všetkých podstatných údajoch potrebných k výpočtu RPMN. Tieto údaje musia byť spotrebiteľovi známe v čase podpisu zmluvy, čo vyplývalo z § 3 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „pôvodný ZoSÚ“). Poukázala aj na to, že uvedená zmluva neobsahovala vymedzenie ročnej úrokovej sadzby a teda vôbec vymedzenie úrokov. V zmysle § 4 ods. 5 pôvodného ZoSÚ veriteľ nemá nárok od spotrebiteľa na zaplatenie úrokov a poplatkov, ktoré neboli uvedené v zmluve.

6. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že po vykonaní dokazovania súd prvej inštancie vyhovel nároku žalobkyne na zaplatenie istiny v celom rozsahu vo výške 2.530,- Eur, vrátane 5% úroku z omeškania z tejto sumy od 12.10.2021 do zaplatenia. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že v tejto časti je žaloba dôvodná.

7. Poukázal na to, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že strany mienili uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. V prípade jej platného uzavretia by sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. Poukázal na to, že na kontraktálny proces vo vzťahu k jej uzavretiu sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, kogentné ustanovenia § 43 a nasledujúce. Podľa § 44 ods. 2 prvá veta OZ, ktorá je kogentnou úpravou v rámci uzatvárania každej zmluvy akákoľvek zmena jej obsahu oproti návrhu na jej uzavretie predstavuje nový návrh, ktorý podlieha akceptácii. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázať, že žalobkyňa s ďalšou dlžníčkou dňa 28.11.2007 urobili prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je uvedený v bode 5 predmetnej listiny (§ 43a ods. 1 OZ). V bode 6 tejto listiny žalovaný tento návrh v celosti neakceptoval a dňa 29.11.2007 modifikoval zmluvné podmienky uvedené žalobkyňou, keď oproti výške RPMN uvedenej žalobkyňou 82,05% uviedol inú výšku RPMN a to 81,82%, ktorá následne bola prečiarknutá a prepísaná ešte na inú výšku 79,48%. Okresný súd zdôraznil, že údaj o výške RPMN bol aj v rozhodnom čase náležitou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. g) pôvodného ZoSÚ, ktorej absenciu zákon sankcionoval fikciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Požiadavku zákona, že údaj o RPMN sa určuje na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy je z hľadiska kontraktálneho procesu nutné vykladať tak, že ide o konsenzus obidvoch zmluvných strán o hodnote RPMN vypočítanej na základe ostatných dojednaných údajov v zmluve. RPMN je možné považovať za jeden z najpodstatnejších inštitútov slúžiacich na orientáciu na trhu spotrebiteľských úverov pomocou ktorého spotrebiteľ pomerne jednoducho zistí, ktorý úver je pre neho výhodnejší. RPMN má zohľadniť všetky náklady, ktoré má dlžník vynaložiť v súvislosti s uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere a účelom zavedenia tejto náležitosti zmluvy bolo docieľiť, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o nákladoch spojených s úverom a mohol tak posúdiť výhodnosť takéhoto úveru, čo mu umožňuje urobiť najvýhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktami.

8. Okresný súd preto dospel v napadnutom rozhodnutí k záveru, že pokiaľ zo strany veriteľa došlo k zmene údaje o výške RPMN oproti výške z ktorej vychádzala žalobkyňa pri návrhu na uzavretie zmluvy, musela nasledovať akceptácia z jej strany ako pôvodného oferenta, keďže sa v dôsledku zmeny údaje o RPMN dostala do pozície akceptanta. Musela jej byť preto vytvorená možnosť schválenia tejto zmeny, prípadne odmietnutia uzavretia zmluvy z dôvodu, že s poskytnutím úveru pri danej RPMN nesúhlasí. Údaje o schválenom úvere v čase, keď zmluvu podpisovala žalobkyňa, pritom vôbec neboli obsahom zmluvy. Pretože zákon pod sankciou neplatnosti vyžadoval písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 1 pôvodného ZoSÚ, návrh na jej uzavretie, ako aj jeho prijatie musia mať písomnú formu. Z dokazovania pritom nevyplývalo písomné prijatie návrhu na uzavretie zmluvy so zmenenou hodnotou RPMN zo strany žalobkyne. Okresný súd preto dospel k záveru, že k uzavretiu spornej zmluvy nedošlo. Okresný súd ďalej zdôraznil, že predmetná listina obsahuje 3 rôzne údaje o RPMN, keď v čase jej podpísania žalobkyňou bola uvedená výška 82,05 %, následne bola uvedená výška 81,82 % a neskôr prepísaná na výšku 79,48 % a obidve uvedené zmeny boli vykonané až po podpise uvedenej listiny žalobkyňou. Žalovaný pritom vo svojom vyjadrení uviedol k výške RPMN, že správne mala byť RPMN schváleného úveru vo výške 81,82 %, avšak následne bola prečiarknutá na 79,48 %. Okresný súd konštatoval, že na základe uvedeného ani súd, ani veriteľ a už vôbec nie žalobkyňa nedokážu jednoznačne ustáliť aká mala vlastne byť RPMN, čo považoval okresný súd za absurdné. Podľa neho údaj o výške RPMN je najpodstatnejším údajom z celej zmluvy slúžiaci na vykonanie informovaného rozhodnutia zo strany spotrebiteľa z hľadiska vhodnosti úveru. Tento údaj musí byť určený jednoznačne, presne a nemenne už v čase, keď zmluvu o úvere podpisuje spotrebiteľ. Inak by sa popieral zmysel a účel tejto osobitnej náležitosti úverovej zmluvy.

9. Okresný súd posudzoval aj výšku dohodnutej odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky. V prípade platne uzavretej zmluvy o úvere mal byť poskytnutý úver vo výške 829,85 Eur s jej splácaním 48 mesačnými splátkami po 46,74 Eur a celkovej úhrady 2.243,38 Eur. Odmena bola v zmluve dohodnutá na 1.413,53 Eur a všetky tri údaje o RPMN v zmluve sa pohybujú na úrovni cca 80%. Okresný súd takto dohodnutú odplatu za poskytnutý úver posudzoval aj z hľadiska splnenia podmienok podľa § 39 OZ najmä s prihliadnutím, či pre neprimeranú výšku odplaty nie je jej dojednanie priečiace sa dobrým mravom a z tohto dôvodu neplatné. Poukázal na to, že odplata za úver plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky, jej výška musí zodpovedať danému účelu a zo štatistických informácií o priemerných úrokových mierach z novoposkytnutých úverov predložených žalobkyňou a verejne prístupných na webovom sídle Národnej banky Slovenska vyplýva, že v čase uzatvárania predmetnej zmluvy bola priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch na úrovni 14,82%. Hodnota RPMN uvedená v predloženej zmluve túto sadzbu mnohonásobne prevyšuje. Okresný súd zdôraznil, že aj keď v čase uzatvárania zmluvy právna úprava nestanovovala konkrétne hodnoty najvyššej prípustnej výšky odplaty, je zrejmé, že žalovaným požadovaná odplata podstatne prevyšuje obvyklú odplatu požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. Jej výška podľa okresného súdu dosahuje intenzitu rozporu s pravidlami slušnosti a poctivého konania, t. j. v prípade účinného zavŕšenia kontraktáčného procesu by ju považoval za neplatnú v rozpore s dobrými mravmi. Zdôraznil, že žalovaný by nemal nárok ani na obvyklé úroky v zmysle § 502 ods. 1 ObZ, pretože by to bolo v rozpore s § 4 ods. 5 pôvodného ZoSÚ, ktorý je k Obchodnému zákonníku lex specialis a podľa ktorého od spotrebiteľa nemožno požadovať žiadny úrok ani poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V návrhu zmluvy žiaden údaj o výške úroku uvedený nebol, bola uvedená len neprimerane vysoká odplata vyjadrená pevnou sumou. V zmysle § 4 ods. 5 pôvodného ZoSÚ nie je preto relevantné akékoľvek prepočítanie tejto odplaty na percentuálne vyjadrenie úrokovej miery, o čo sa v priebehu konania snažil žalovaný.

10. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného o uzavretí dohody o urovaní okresný súd konštatoval, že takúto dohodu preukázanú nemal. Súdu bol predložený len e-mail zo dňa 23.04.2020 od spoločnosti ANACO s.r.o., ktorá zrejme spolupracovala so žalobkyňou, ktorý bol adresovaný žalovanému, ktorého obsahom je len žiadosť o informáciu, či je možné odpustiť žalobkyni časť dlhu a akú sumu je potrebné zaplatiť. Tento e-mail podľa okresného súdu nie je možné považovať za návrh na uzavretie zmluvy, resp. dohody, keďže je neurčitý, neobsahuje žiadne konkrétne vymedzenie navrhovaných vzájomných práv a povinností. Za návrh na uzavretie dohody o urovaní by bolo možné považovať až stanovisko žalovaného zo dňa 24.04.2020, v ktorom uviedol, že mu má žalobkyňa dlhovať úroky z omeškania vo výške 2.413,01 Eur a je ochotný odpustiť jej zostatok dlhu, pokiaľ uhradí sumu 1.000,- Eur. Žiadne ďalšie stanovisko žalobkyne, ktoré by bolo možné považovať za akceptáciu takéhoto návrhu dohody predložené súdu nebolo. Okresný súd poukázal aj na to, že v zmysle § 585 ods. 2 OZ je možné písomný záväzok nahradiť len dohodou o urovaní uzavretou v písomnej forme. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere vyžaduje obligatórne písomnú formu podľa § 4 ods. 1 pôvodného ZoSÚ, aj keby bola platne uzavretá, nebolo by ju možné nahradiť ústnou, resp. konkludentnou dohodou o urovaní. Okresný súd však dospel k záveru, že zmluva o úvere platne uzavretá nebola a žalovaný v čase zaslania stanoviska zo dňa 24.04.2020 už nemal právny nárok na žiadne peňažné plnenie. Okresný súd sa nestotožnil s výhradami žalobkyne o neplatnosti zmluvy z dôvodov spochybnenia oprávnenia finančného agenta ako zástupcu žalovaného uzavrieť predmetnú zmluvu.

11. Na základe vyššie uvedeného okresný súd dospel k záveru, že medzi stranami nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže bolo preukázané, že žalovaný poskytol žalobkyni sumu 829,85 Eur, na ktorú žalobkyňa uhradila sumu 5.164,21 Eur, t. j. bezdôvodne vo výške 4.334,36 Eur, z ktorej si uplatnila len časť vo výške 2.530,- Eur uhradenú od augusta 2018 do júla 2020, v tejto časti žalobe vyhovel.

12. Z priznanej sumy 2.530,- Eur priznal okresný súd žalobkyni aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 12.10.2021. V prevyšujúcej časti požadovaných úrokov z omeškania v rozsahu nad 5% do 8% okresný súd žalobu zamietol.

13. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa okresný súd riadil ust. § 255 ods. 1 CSP a keďže žaloba bola zamietnutá len v nepatrnej časti uplatneného úroku z omeškania, priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

14. Proti uvedenému rozhodnutiu v časti jeho prvej a tretej výrokovej vety podal včas odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Vytýkal okresnému súdu, že tento sa v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal s urovaním dohodnutým medzi stranami sporu v roku 2020. Existencia urovnania a jeho splnenie vylučuje existenciu sporného nároku, ktorý bol žalobou uplatnený a teda aj dôvodnosť samotnej žaloby. Poukázal na to, že žalobkyňa nepoprela fakt, že sama navrhla ukončenie vzájomného vzťahu uhradením určitej sumy (listom zo dňa 23.03.2020), na čo jej bolo odpovedané listom žalovaného zo dňa 24.04.2020, v ktorom žalovaný uviedol sumu potrebnú na urovanie, ktorá žalobkyňou aj bola uhradená, čím došlo k urovnaniu vzájomných vzťahov a odstráneniu spornosti alebo pochybnosti. V konaní neboli tvrdené ani preukázané žiadne okolnosti, ktoré by existenciu urovnania spochybnili.

15. Okresný súd na túto okolnosť žiadnym spôsobom neprihliadol a pri rozhodovaní nezohľadnil, čím je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné a predčasné.

16. Žalovaný ďalej v odvolaní namietal záver okresného súdu o neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere z dôvodu nedosiahnutia dohody jej strán o hodnote RPMN. Podľa žalovaného napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadne odôvodnenie, ktorým by súd po právnej stránke vysvetlil možnosť dohodnúť hodnotu RPMN, ak právna úprava takúto možnosť nepripúšťala a naopak určila iný spôsob stanovenia RPMN. Opätovne zdôraznil, že údaj o RPMN nie je predmetom dojednania zmluvných strán zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale je vždy len výsledkom výpočtu podľa vzorca v prílohe k zák. č. 258/2001 Z.z. v čase uzavretia úverovej zmluvy. Prístup okresného súdu k spôsobu jeho určenia považoval žalovaný za formalistický a predčasný. Z povahy niektorých náležitostí uvedených v § 4 ods. 2 písm. g) pôvodného ZoSÚ vyplýva, že nemôžu byť predmetom konsenzu a zákon takýto konsenzus ani nepredpokladá. Odkázal na ust. § 2 písm. d) pôvodného ZoSÚ, pričom ak má byť údaj o RPMN uvedený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, znamená to, že pri jeho určení sa vychádza z údajov existujúcich v čase určenom v zákone, t.j. z údajov platných v čase uzavretia zmluvy. Medzi tieto údaje podľa prílohy č. 1 k pôvodnému ZoSÚ patrí aj dátum prvého čerpania, ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase, kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru. Podľa žalovaného zákonná úprava určenia RPMN nielen svojim textom, ale aj spôsobom určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj o RPMN podľa zák. č. 258/2001 Z.z., t.j. výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale uviedol by hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenú v bode 5 zmluvy, potom by porušil citovaný zákon a v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítaná podľa citovaného zákona. Z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, na základe čoho dospel súd k záveru, že žalobca v časti 5 nejaký údaj RPMN uvádzal, keď v danom bode sa uvádza výslovne, že ide o „predpokladanú RPMN“. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiaden návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej údaj o predpokladanej RPMN.

17. Žalovaný ďalej namietal záver súdu, ktorý uviedol, že výpočet nezodpovedá podmienkam úverovej zmluvy. Podľa neho nie je zrejmé, na základe čoho dospel okresný súd k takémuto záveru, že žalovaným označený výpočet vychádza z úhrady úveru jednou splátkou po štyroch rokoch. Žalovaný predložil výpočet prostredníctvom jednoduchého vzorca, keď výpočet s pomocou rozpisu postupného splácania vedie logicky k nižšej hodnote percentuálnej sadzby ročného úroku. V texte výpočtu sa neuvádza žiaden údaj o dátume splatnosti splátky či o tom, či ide o úhradu jednou splátkou. Záver okresného súdu je preto v tejto časti v napadnutom rozhodnutí nezrozumiteľný a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil a žalobu zamietol.

18. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa podaním zo dňa 09.06.2022. Námietky žalovaného v odvolaní považovala za nesprávne.

19. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že okresný súd sa nevysporiadal s tvrdením žalovaného o uzavretí dohody o urovaní, odkázala žalobkyňa na bod 19 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorom sa okresný súd vysporiadal s argumentáciou žalovaného o existencii urovnania z roku 2020. Nesúhlasila preto s tvrdením žalovaného, že okresný súd sa s touto otázkou nevysporiadal. Poukázala na to, že okresný súd úkon žalovaného, ktorý mal odpustiť žalobkyňi jej dlh, považoval za neplatný a neúčinný, keďže nemohol odpustiť niečo, na čo nemal nárok. Navyše, žalobkyňa uvedený list žalovaného z roku 2020 považuje za dôkaz nekalého konania zo strany žalovaného a neprimeraného

bezdôvodného obohatenia na jeho strane, keď pri výške úveru 829,85 Eur už bola v čase tohto vyjadrenia žalovaného uhradená suma 4.164,21 Eur a žalovaný žiadal ďalších 2.413,01 Eur, z ktorých sa „uspokojil“ so sumou vo výške 1.000,- Eur. Prostredníctvom „odpustenia“ časti dlhu uviedol žalovaný žalobkyňu opätovne do omylu a vyžiadal si od nej sumu 1.000,- Eur, keď v tom čase už vedel, že obdobné zmluvy, ktoré sú predmetom tohto konania, boli vyhlásené za neplatné a úroky požadované žalovaným boli rozhodovacou praxou vyhodnotené ako neplatné a odporujúce dobrým mravom.

20. Žalobkyňa nesúhlasila ani s námietkami žalovaného v odvolaní voči záveru súdu o nedodržaní kontraktačného procesu uvedením rôznych výšok RPMN v časti 5 a 6 úverovej zmluvy. Poukázala na § 44 ods. 2 OZ, pričom predmetná zmluva bola dodatočne menená, nakoľko niektoré údaje sú v nej preškrtnuté a nahradené inými. Takéto doplnenie údajov do bodu 6 predmetných zmlúv je prijatím návrhu s dodatkami, ktorý sa považuje za nový návrh podľa § 44 ods. 2 OZ. Takáto zmena návrhu na uzavretie zmluvy nebola druhou zmluvnou stranou prijatá a v prípade predmetnej úverovej zmluvy preto nedošlo k jej platnému uzavretiu, ako to uviedol aj okresný súd v napadnutom rozhodnutí. Žalobkyňa nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že údaj o RPMN nemôže byť predmetom dohody, pretože RPMN vyjadruje výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktorý spravidla určuje veriteľ, čiže ide o „dohodnuteľný“ údaj. RPMN sa určuje podľa výšky úveru, výšky splátok, ich počtu, ktoré sú predmetom dohody a tieto údaje slúžia práve k určeniu výšky odplaty, ktorá je vyjadrená prostredníctvom RPMN a preto RPMN je možné presne a jasne určiť. Tvrdenia žalovaného, že v čase podpisu „žiadosti o spotrebiteľský úver“ v bode 5 zmluvy ešte nemal vedomosť o všetkých podstatných údajoch potrebných k výpočtu RPMN sú zavádzajúce, nakoľko tieto údaje musia byť spotrebiteľovi známe už v čase podpisu zmluvy (§ 3 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z.), inak by veriteľ mohol doplniť tieto údaje podľa svojej vôle a dodatočne tak, ako to aj urobil v bode 6 predmetnej zmluvy. Žalobkyňa zotrvala na svojich vyjadreniach, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí zmluva obsahovať v čase jej podpisu spotrebiteľom, nakoľko účelom tejto úpravy je poskytnúť spotrebiteľovi zvýšenú ochranu. Skutočnosť, že takýmto spôsobom uzavretú zmluvu nie je možné považovať za platne uzavretú, preukazovala odkazom na viaceré rozhodnutia, napr. rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 09.12.2014 sp. zn. 13Co/1266/2014, sp. zn. 13Co/1269/2014 zo dňa 09.12.2014, Krajského súdu v Košiciach zo dňa 09.08.2018 sp. zn. 3Co/245/2017. Aj na základe uvedených rozhodnutí žalobkyňa zdôraznila, že predmetná zmluva je absolútne neplatná a žalovaný preto nemal nárok na plnenie presahujúce ním skutočne poskytnuté finančné prostriedky na základe predmetnej zmluvy o úvere.

21. Žalobkyňa nesúhlasila ani s výhradami žalovaného vo vzťahu k súdom posúdeného spôsobu vyúčtovania úrokov zo strany žalovaného. Argumentácia, že ročná úroková sadzba vo výške 31,90%, ktorá sa v zmluve ani nenachádza, nie je neprimeraná, nemôže podľa žalobkyne obstať. Žalobkyňa zdôrazňovala, že podľa úverovej kalkulačky, ktorú predložila do súdneho spisu, úroková miera pri danej výške úveru a odplaty a dohodnutých splátok predstavuje 61,43%. Odplatu za poskytnutie predmetného úveru v miere 88,75% ročne a ročnú úrokovú sadzbu 61,43% je podľa žalobkyne potrebné považovať za dohodu odporujúcu zákonu a dobrým mravom, na základe čoho potom dohoda o výške odplaty za poskytnutie úveru je neplatná. Opätovne zdôraznila, že predmetná zmluva neobsahovala vymedzenie ročnej úrokovej sadzby a už vôbec nie vymedzenie úrokov. V tejto súvislosti odkázala na ust. § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. a teda úroky a poplatky neuvedené v zmluve nemá žalovaný nárok si požadovať a odkázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.02.2016 sp. zn. 13Co/1270/2014. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil a priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

22. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

23. Z obsahu spisu na základe dokazovania vykonaného okresným súdom vyplýva, že v listine označenej ako „žiadost' o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“ č. 8400001988 je ako veriteľ označený žalovaný, ako dlžník je označená H. H., nar. XXXX a ako spoludlžník je označená žalobkyňa. V bode 5. tejto listiny je uvedené, že dlžník žiada žalovaného o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: Poskytnutá čiastka úveru: 25.000,- Sk; Splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 48/10; Mesačná splátka vrátane úroku: 1.408,- Sk; Zmluvná

odmena: 42.584,- Sk; Nominálna hodnota úveru (predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru vrátane úrokov): 67.584,- Sk; Predpokladaná RPMN za úver: 82,05 %. Uvedená časť listiny bola vyplnená a podpísaná dlžníkom a žalobkyňou ako spoludlžníčkou dňa 28.11.2007. Následne dňa 29.11.2007 bola uvedená listina podpísaná žalovaným, ktorý vyplnil údaje v bode 6. listiny, označenom ako „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“ nasledovne: Poskytnutá čiastka úveru: 25.000,- Sk; Splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 48/20, pričom údaj „20“ je prečiarknutý a zmenený na „10“ s poznámkou „* opr.“ a nečitateľným podpisom; Mesačná splátka vrátane úroku: 1.408,- Sk; Zmluvná odmena: 42.584,- Sk; Nominálna hodnota úveru: 67.584,- Sk; RPMN za úver: 81,82 %, pričom tento údaj je prečiarknutý a zmenený na 79,48 %.

24. Z predložených dokladov vyplýva, že žalobkyňa uhradila žalovanému v období od 10.01.2008 do 22.07.2018 sumu 2.634,21 Eur a v období od 22.08.2018 do 08.07.2020 sumu 2.530,- Eur, spolu 5.164,21 Eur, čo sporné nebolo.

25. Z e-mailu zo dňa 23.04.2020 zaslaného pracovníčkou spoločnosti ANACO s.r.o. na e-mailovú adresu inkaso@proficredit.sk vyplýva, že na základe žiadosti žalobkyne bol žalovaný požiadaný o informáciu vo veci odpustenia časti dlhu vs: XXXXXXXXXXXX a informáciu aká suma musí byť uhradená a koľko je možné odpustiť. Žalovaný oznámil žalobkyňi v stanovisku zo dňa 24.04.2020, že pristúpil k umožneniu odpustenia úrokov z omeškania vo výške 2.413,01 Eur, ktoré jej boli vyčíslené v zmysle zmluvných podmienok z dôvodu neplnenia a nedodržania splátkového kalendára za predpokladu, že zostatok dlhu, t.j. sumu 1.000,- Eur žalobkyňa uhradí najneskôr 31.07.2020.

26. Predžalobnou výzvou zo dňa 07.10.2021 vyzvala žalobkyňa žalovaného v súvislosti so zmluvou o úvere č. 8400001988 na vrátenie sumy 4.238,36 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia najneskôr do 11.10.2021.

27. Podľa § 2 písm. d) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 28.11.2007 (ďalej aj „pôvodný ZoSÚ“) na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

28. Podľa § 4 ods. 1 pôvodného ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

29. Podľa § 4 ods. 5 pôvodného ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

30. Podľa § 43a ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu 28.11.2007 (ďalej „OZ“) prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

31. Podľa § 43c ods. 1 OZ včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

32. Podľa § 43c ods. 2 OZ včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

33. Podľa § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

34. Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

35. Podľa § 46 ods. 2 OZ pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

36. Podľa § 585 ods. 1 OZ dohodou o urovnaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva, sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať.

37. Podľa § 585 ods. 2 OZ, ak bol doterajší záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o urovnaní uzavrieť písomne: to isté platí, ak sa dohoda týka premlčaného záväzku.

38. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobe v prvej výrokovej vete v časti o zaplatenie 2.530,- Eur s 5% úrokom z omeškania z tejto sumy od 12.10.2021 do zaplatenia vyhovel. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nepreukázaní platného uzavretia spornej úverovej zmluvy v písomnej forme na základe predloženého znenia, stotožnil sa aj s jeho záverom o nepreukázaní uzavretia dohody o urovnaní medzi stranami sporu a odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. V konaní a postupe súdu prvej inštancie nezistil odvolací súd vady a okresný súd sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami a výhradami žalovaného. Vzhľadom na obsah a rozsah žalovaným podaného odvolania dodáva odvolací súd k veci nasledovné.

39. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní.

40. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí správne aplikoval na prejednávajúcu vec ust. § 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, vzhľadom na dátum podpísania „Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru“ zo strany žalobkyne ku dňu 28.11.2007 a následného podpisu tejto listiny žalovaným ku dňu 29.11.2007 ako aj vzhľadom na obsah tohto záväzku, ktorým malo byť návratné poskytnutie finančných prostriedkov so záväzkom dlžníka a žalobkyne ako spoludlžníka ich vrátenia jednotlivými splátkami žalovanému ako veriteľovi.

41. Okresný súd posudzoval žalobkyňou namietaný kontraktný proces a dospel k záveru, že nedošlo k splneniu kogentných ustanovení Občianskeho zákonníka na to, aby bolo možné konštatovať platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. s použitím § 42a a nasl. OZ z dôvodu žalovaným pozmeneného údaju k 29.11.2007 (dvakrát) o RPMN, t.j. po podpise zo strany žalobkyne bodu 5 žiadosti o poskytnutie úveru. Podľa okresného súdu sa takto zmenený údaj o RPMN musí považovať za návrh na uzavretie novej zmluvy, ktorý zo strany žalobkyne akceptovaný nebol, čím nedošlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na uzavretie ktorej bolo potrebné v zmysle § 4 ods. 1 z.č. 258/2001 Z.z. písomná forma. S takýmto záverom sa odvolací súd stotožňuje.

42. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že nebol sporný spôsob uzatvárania Úverovej zmluvy č. 8400001988 tak, že dlžníčka a žalobkyňa ako spoludlžník podpísali ku dňu 28.11.2007 listinu pod názvom „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“ tak, že v bode 5. bola v nej uvedená RPMN s označením „Predpokladaná RPMN za úver (v percentách): 82,05“. Nebolo sporné ani to, že následne po takto podpísaných údajoch, vrátane uvedenej predpokladanej RPMN, následne žalovaný dňa 29.11.2007 tento doklad podpísal s doplnením údajov do bodu 6., okrem iného aj údaju o RPMN za úver, a to pôvodne vo výške 81,82%, ktorý bol prečiarknutý a následne nahradený údajom o výške RPMN 79,48%. Tieto okolnosti spôsobu uzatvárania zmluvy sporné neboli a okresný súd ich správne vyhodnotil, keď dospel k záveru, že takýmto spôsobom k uzavretiu zmluvy nedošlo.

43. Žalovaný v odvolaní nesúhlasil s takýmto vyhodnotením procesu uzatvárania zmluvy a tvrdil, že k uzavretiu úverovej zmluvy došlo, pretože údaj o RPMN nie je predmetom dojednávania zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko údaj o výške RPMN je údajom, ktorý sa určuje zákonom určeným výpočtom podľa prílohy č. 1 zák. č. 258/2001 Z.z., t.j. nemôže byť predmetom konsenzu zmluvných strán, ale musí byť určený zákonom stanoveným spôsobom, a to výpočtom podľa vzorca uvedeného v tejto prílohe vychádzajúc z údajov existujúcich v čase uzavretia zmluvy. Žalovaný namietal, že v čase uzatvárania zmluvy neboli známe niektoré údaje nevyhnutné pre výpočet RPMN (napr. dátum prvého čerpania úveru, ktorý je známy až v čase uzavretia zmluvy a nie v čase, keď sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). S týmito výhradami žalovaného sa odvolací súd nestotožnil.

44. Okresný súd správne v napadnutom rozhodnutí poukázal na spôsob uzatvárania zmluvy podľa § 43a ods. 1 a nasl. OZ. Správne poukázal na skutočnosť, ktorá sporná nebola, že hodnota RPMN bola následne po podpise žiadosti zo strany žalobkyne menená a bola uvedená iná hodnota, ako bola potvrdená žalobkyňou jej podpisom pri jej prejave vôle uzavrieť zmluvu o úvere. Odvolací súd konštatuje, že údaj o RPMN spôsobom určeným podľa § 2 písm. d) zák. č. 258/2001 Z.z. odkazom na prílohu č. 1 tohto zákona je náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. V danom prípade sa jedná o náležitosť zmluvy, ktorú obligatórne zákon vyžaduje, aby bola súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v prípade, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nie je, zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Sankciou neuvedenia žiadnej RPMN je posudzovanie úveru za úver bez úrokov a bez poplatkov. Posudzovaná zmluva o úvere RPMN obsahuje, avšak v rozdielnej výške v okamihu podpisovania návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobkyne a v rozdielnej výške ku dňu podpisu tejto zmluvy žalovaným ako veriteľom, t.j. druhou zmluvnou stranou. Vzhľadom na procesnú obranu žalovaného a tvrdenia žalobkyne úlohou okresného súdu bolo posúdiť, či došlo k uzavretiu zmluvy, t.j. k zhodnému prejavu vôle aj v časti výšky RPMN. Okresný súd správne dospel k záveru, že k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere na základe kogentnej úpravy spôsobu uzatvárania zmlúv podľa § 42a a nasl. OZ nedošlo.

45. Žalovaný fakticky v priebehu celého konania vrátane odvolania namietal, že údaj o RPMN nie je predmetom dohody, t.j. nie je „dohodnuteľným“ údajom, keďže sa určuje zákonom určeným spôsobom podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 1 k zák. č. 258/2001 Z.z. V tejto súvislosti okresný súd správne konštatoval, že zmena návrhu na uzavretie zmluvy, vrátane zmeny údaju o RPMN je návrhom s dodatkami a výhradami, ktorý je potrebné považovať okamihom uvedenia odlišného údaju zo strany žalovaného za nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom nebolo v konaní preukázané, že takýto pozmenený návrh s inou hodnotou RPMN žalobkyňa akceptovala a teda došlo k uzavretiu zmluvy spôsobom predpokladaným podľa Občianskeho zákonníka.

46. Odvolací súd odkazuje v celom rozsahu na odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje a nad rámec uvedeného poukazuje na nasledovné.

47. Odvolací súd súhlasí s tvrdením žalovaného, že údaj o výpočte RPMN je limitovaný dohodnutými podmienkami poskytnutia úveru, ako to správne konštatoval aj okresný súd (výška úveru, výška splátok, počet splátok, atď.), čo však neznamená, že ako obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemá byť predmetom zhodne prejavenej vôle obidvoch zmluvných strán. Podľa odvolacieho súdu, aj keď je údaj o výške RPMN viazaný na jeho výpočet zákonom stanoveným spôsobom (podľa vzorca uvedeného v prílohe k zákonu č. 258/2001 Z.z.), to ešte neznamená a nevylučuje, aby nebol predmetom vzájomne súhlasného prejavu vôle obidvoch zmluvných strán. Naopak, podľa odvolacieho súdu je nevyhnutné, aby pri dodržaní podmienok zákonom určeného spôsobu výpočtu RPMN sa takto určená hodnota RPMN stala súčasťou súhlasne prejavenej vôle obidvoch zmluvných strán.

48. Odvolací súd tým mieni poukázať na skutočnosť, že zmluvné strany nemôžu ľubovoľne a svojvoľne určovať výšku RPMN, avšak v prípade jej správneho určenia podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 1 k zák. č. 258/2001 Z.z. je nevyhnutné, aby pri takomto dodržaní spôsobu výpočtu RPMN sa jej hodnota stala súčasťou súhlasne prejavenej vôle obidvoch zmluvných strán. Uvedené nepochybne vyplýva z toho, že zmluvné dojednania v rámci procesu uzatvárania zmluvy sa súčasťou účinne a platne uzavretej zmluvy stanú len vtedy, ak dôjde k súhlasnému prejavu vôle strán s konkrétnym obsahom zmluvy. V danom prípade tomu tak nebolo.

49. Nie je sporné, že žalobkyňa pri podpise „Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“ ku dňu 28.11.2017 prejavila svojim podpisom v písomnej podobe súhlas a vôľu o.i. s uzavretím zmluvy aj s údajom o RPMN vo výške 82,05%. Sporné nie je ani to, že následne písomným prejavom vôle žalovaný ku dňu 29.11.2017, t.j. po podpise uvedenej žiadosti žalobkyňou, tento údaj o RPMN zmenil na výšku 81,82%, ktorú prečiarkol a následne ju zmenil ešte raz na sumu 79,48%. Sporné nie je ani to, že žalovaný nepreukázal, že by žalobkyňa akceptovala takto ním pozmenený údaj o RPMN svojim podpisom. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že zmena vo výške RPMN (bez ohľadu na to, či v bode 5 je nazvaná ako predpokladaná RPMN) je v zmysle § 44 ods. 2 OZ novým návrhom na uzavretie zmluvy a v konaní žalovaný nepreukázal, že žalobkyňa ho aj relevantným písomným prejavom vôle akceptovala v zmysle § 43c ods. 1 a 2 OZ. Keďže ust. § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. kogentne vyžadovalo na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomnú formu

pod následkom jej neplatnosti, potom z dôvodu nepreukázania akceptácie nového návrhu na uzavretie zmluvy s RPMN uvedenou žalovaným, nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy v písomnej podobe a preto okresný súd správne konštatoval nepreukázanie uzavretia písomnej zmluvy v dôsledku ktorého vznikol žalovanému nárok voči žalobkyni len na vrátenie poskytnutej istiny vo výške 829,85 Eur.

50. Pokiaľ žalovaný namietal, že v čase podpisovania žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo strany žalobkyne ešte nebol známy údaj o prvom čerpaní, ktorý je jedným z údajov, ktorý sa zahrňuje do výpočtu RPMN, odvolací súd na takúto výhradu nemohol prihliadať, ako to uviedol správne aj okresný súd. V čase podávania žiadosti zo strany žalobkyne a dlžníčky o poskytnutie spotrebiteľského úveru bola známa výška úveru, počet splátok, výška týchto splátok. Pokiaľ žalovaný namietal neznámy údaj o prvom čerpaní a poskytnutí úveru, nie je možné prihliadať na toto tvrdenie, pretože bol to samotný žalovaný, ktorý určoval kontraktačný proces (v prvom kroku žiadosť zo strany spotrebiteľa, následne jej schválenie a doplnenie údajov zo strany žalovaného ako veriteľa), pričom spôsob uzatvárania zmluvy o revolvingovom úvere určil samotný žalovaný v čl. 2 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere žalovaného (v spise na čl. 81). Podľa odvolacieho súdu procesná obrana žalovaného o neznámom údají o dátume čerpania finančných prostriedkov za situácie, keď bol to žalovaný, ktorý určoval kontraktačný proces, ako aj prvý dátum čerpania prostriedkov, pričom tento bol viazaný podľa čl. 2 dojednaní na uzavretie zmluvy, t.j. na podpis veriteľa, za situácie, keď už žalovanému bol predložený doklad s podpisom dlžníka a spoludlžníka, t.j. uzavretie zmluvy bolo viazané časovo, ako aj obsahovo na úkon žalovaného ako veriteľa, ktorý teda sám ovplyvňoval a svojim postupom určoval účinné uzavretie zmluvy podľa čl. 2 dojednaní, nie je v súlade s ochranou spotrebiteľa a jeho právnej istoty, ktorý už v čase uzatvárania zmluvy musí mať vedomosť o všetkých jej podstatných náležitostiach, vrátane výšky RPMN ako údaju rozhodujúceho, ktorý umožňuje spotrebiteľovi orientovať sa pri posudzovaní výhodnosti alebo nevýhodnosti jednotlivých úverových produktov rôznymi subjektami. Tvrdenie žalovaného o nemožnosti a nepoznaní jedného údaju (dátum čerpanie úveru), ktorý údaj ovplyvňuje sám žalovaný z dôvodov ním navrhovaného kontraktačného postupu, je preto irelevantný. V konečnom dôsledku, ako to uviedol aj súd prvej inštancie, by takýto postup obhajovaný žalovaným mal znamenať, že fakticky údaj o RPMN uvádzaný spotrebiteľom v bode 5. zmluvy nemá žiadnu relevantnú hodnotu pri rozhodovaní spotrebiteľa, keďže následne podľa vôle žalovaného, kedy tento podpíše zmluvu, doplní tento údaj, a to aj s možnosťou zásadného odlišenia výšky RPMN od pôvodnej výšky uvedenej v bode 5. zmluvy, za ktorej pristupoval spotrebiteľ k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takýto postup je potrebné odmietnuť.

51. Ako už bolo uvedené vyššie, údaj o RPMN nie je predmetom svojvôle a akéhokoľvek dojednania o jeho výške, naopak vychádza zo zákonom určeného spôsobu jeho výpočtu, avšak s tým, že pri takto zachovanom zákonom určenom spôsobe jeho výpočtu, musí byť RPMN obsiahnutá v súhlasne prejavenej vôli obidvoch zmluvných strán v rovnakej výške.

52. Pokiaľ preto okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní platného uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere z dôvodu nepreukázania prijatia zmeneného návrhu na uzavretie zmluvy, za ktorý sa považuje bod 6. zmluvy pri uvedení odlišného údaju RPMN zo strany žalovaného od výšky RPMN, ktorý svojim podpisom a prejavom vôle potvrdila žalobkyňa, potom je jeho záver správny a odvolací súd sa s týmto záverom v celom rozsahu stotožňuje.

53. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ (SD EÚ) z 09.12.2019 vo veci C - 290/19 z ktorého vyplýva: „Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, zmenenej Smernicou komisie 2011/90/EÚ zo 14.11.2011, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN vyjadrená nie ako jedna konkrétna hodnota, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu.“

54. V uvedenom rozhodnutí sa ďalej uvádza: „Súdny dvor mal príležitosť zdôrazniť, že pre spotrebiteľa má RPMN zásadný význam ako celkové náklady na úver predložené vo forme sadzby počítanej podľa jednotného matematického vzorca. Táto sadzba totiž umožňuje spotrebiteľovi posúdiť z hospodárskeho hľadiska rozsah záväzku, ktorý obsahuje uzavretie zmluvy o úvere. ...Z tohto hľadiska informačná povinnosť uvedená v čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48/ES, podľa ktorej zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza RPMN, prispieva k dosiahnutiu cieľov sledovaných touto Smernicou, najmä cieľ vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa.“

55. Odvolací súd konštatuje, že vyššie citované rozhodnutie Súdneho dvora EÚ (SDEÚ) sa týka výkladu Smernice č. 2008/48/ES za účinnosti zák. č. 129/2010 Z.z na území Slovenskej republiky. Predmetom tohto konania je aplikácia predchádzajúceho zák. č. 258/2001 Z.z. a v tom čase platnej Smernice 87/102/EHS, ktorá tiež obsahovala v čl. 4 ods. 2 písm. a) povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to vyjadrenie RPMN. Z uvedeného potom vyplýva, že všeobecný záver citovaný v uvedenom rozhodnutí SDEÚ o funkcii a účele RPMN bol rovnaký aj za predchádzajúceho zák. č. 258/2001 Z.z., ako aj uvedenej Smernice 87/102/EHS tak, ktorým je poskytnutie zvýšenej úrovne ochrany spotrebiteľa, pričom RPMN má zásadný význam pre tento účel. Odvolací súd konštatuje, že aj keď vo svojich niektorých starších rozhodnutiach (napr. sp. zn. 43Co/43/2019 zo dňa 03.07.2019) dospel k záveru, že RPMN nie je predmetom dohody a spôsob uzatvárania zmluvy žalovaným podľa čl. 5. a 6. obdobných zmlúv pri určení inej sadzby RPMN v bode 6. ako v bode 5. nemá za následok prekážku uzavretia zmluvy, vzhľadom na vyššie rozhodnutie SD EÚ musel odvolací súd korigovať tento svoj záver. Ako už bolo uvedené vyššie, citované rozhodnutie SD EÚ považovalo za neprijateľné uvedenie rôznej sadzby RPMN, ktorá nie je v súlade s požiadavkou zvýšenej ochrany spotrebiteľa, keďže RPMN má byť uvedená jednou hodnotou. Uvedené rozhodnutie SD EÚ posudzoval odvolací súd ako výkladové pravidlo k spôsobu poskytovania ochrany spotrebiteľovi pri určovaní výšky RPMN. Pokiaľ podľa citovaného rozhodnutia ESĽP je neprípustné uvedenie, čo i len rozmedzia RPMN a nie uvedenie RPMN jednou sadzbou, potom nemôže zodpovedať všeobecným princípom zvýšenej ochrany spotrebiteľa uvedenie rôznej RPMN v zmluve, a to dokonca takým spôsobom, že po podpise návrhu na uzavretie zmluvy zo strany spotrebiteľa by malo dôjsť k zmene RPMN zo strany veriteľa bez ohľadu na to, či spotrebiteľ s takto zmeneným údajom prejaví alebo neprejaví súhlas. Pokiaľ nie je preukázané akceptovanie tohto zmeneného návrhu na uzavretie spotrebiteľskej zmluvy (uvedením odlišnej výšky RPMN v bode 6. zmluvy o revolvingovom úvere), potom ako uviedol správne okresný súd, nemohlo dôjsť k uzavretiu zmluvy spôsobom podľa § 42a a nasl. OZ, to znamená k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej podobe.

56. Žalovaný ďalej vytykal okresnému súdu, že tento sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s urovaním dohodnutým medzi stranami sporu v roku 2020. Odvolací súd s takýmto tvrdením nesúhlasí.

57. Súd prvej inštancie v bode 19. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol dôvody, na základe ktorých neprihliadol na tvrdenie žalovaného o uzavretí dohody o urovaní medzi stranami sporu na základe mailovej žiadosti od spoločnosti ANACO s.r.o. z 23.04.2020 a následnej odpovede žalovaného zo dňa 23.04.2020. Ako uviedol správne okresný súd, v konaní bol predložený len mail od spoločnosti ANACO s.r.o. zo dňa 23.04.2020, v ktorom táto spoločnosť žiadala na základe žiadosti žalobkyne (ktorá pripojená nebola) o odpustenie časti dlhu z predmetnej zmluvy. Bolo predložené následné stanovisko žalovaného zo dňa 24.04.2020, ktorým oznamoval odpustenie úrokov vo výške 2.413,01 Eur za predpokladu úhrady sumy 1.000,- Eur do 31.07.2020.

58. Okresný súd správne vyhodnotil zistený skutkový stav, keď mail tretieho subjektu (spoločnosť ANACO s.r.o.) bez toho, aby bol preukázaný konkrétny prejav vôle žalobkyne zo dňa 23.04.2020, nie je možné považovať za návrh na uzavretie dohody o urovaní, keďže žiaden prejav vôle zo strany žalobkyne preukázaný nebol, ktorý by mal smerovať práve k tomuto účinku tvrdeného žalovaným. Následné vyjadrenie žalovaného zo dňa 24.04.2020 o odpustení časti dlhu za predpokladu úhrady sumy 1.000,- Eur okresný súd správne vyhodnotil tak, že žiadne stanovisko žalobkyne, ktoré by bolo možné považovať za akceptáciu návrhu dohody o urovaní, predložené nebolo.

59. Okresný súd dospel k správne záveru o nepreukázaní existencie žiadnej dohody, a to ani v písomnej a ani v konkludentnej podobe, ktorú by bolo možné posúdiť za dohodou o urovaní medzi žalobkyňou a žalovaným. Prejav vôle žalobkyne na uzavretie takejto dohody, z ktorého by jednoznačne vyplýval jej úmysel uzavrieť dohodu o urovaní predložený nebol a nebol predložený ani žiaden doklad v písomnej podobe zo strany žalobkyne, ktorým by akceptovala uvedený návrh žalovaného na odpustenie úrokov z omeškania zo dňa 24.04.2020. Okresný súd konštatoval, že v prípade platného uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý je nevyhnutný v písomnej podobe, by sa aj na dohodu o urovaní vyžadovala písomná podoba, čo preukázané nebolo. Okresný súd navyše správne konštatoval, že k platnému uzavretiu zmluvy nedošlo a žalovaný v čase zaslania jeho stanoviska zo dňa 24.04.2020 nemal nárok na žiadne peňažné plnenie.

60. Okresný súd správne konštatoval, že žiaden písomný prejav vôle ako návrh na uzavretie takejto dohody predložený nebol a ani akceptácia takéhoto návrhu. Zo žiadnych dokladov nachádzajúcich

sa v súdnom spise nevyplýva ani len konkludentné podanie návrhu na uzavretie dohody o urovaní a ani akceptácia takejto dohody zo strany žalobkyne. Predložené doklady zo strany žalovaného v žiadnej svojej časti neobsahujú, čo i len návrh na uzavretie dohody o urovaní. Ako zaslanie návrhu spoločnosťou ANACO s.r.o., tak aj vyjadrenie žalovaného zo dňa 24.04.2020 smeruje k umožneniu odpustenia úrokov z omeškania. Odpustenie dlhu je pritom samostatným spôsobom zániku záväzkov v zmysle § 574 OZ odlišným od dohody o urovaní. Pokiaľ žalovaný tvrdil existenciu dohody o urovaní, potom v konaní neboli, ako to uviedol aj okresný súd, predložené žiadne doklady obsahujúce prejav vôle žalobkyne na uzavretie takejto dohody, t.j. ani podanie takéhoto návrhu zo strany žalobkyne a ani akceptácia takéhoto návrhu. E-mailové správy zo dňa 23.04.2020 a 24.04.2020 smerujú k odpusteniu úrokov z omeškania, čo môže byť samostatným dôvodom zániku dlhu odlišným od dohody o urovaní, ktorej existencia, ako to správne uviedol aj súd prvej inštancie, v konaní preukázaná zo strany žalovaného nebola. Odvolací súd preto neprihliadol ani na túto odvolaciu námietku žalovaného.

61. Žalovaný ďalej v odvolaní vytýkal okresnému súdu jeho záver o nesprávnom výpočte úrokovej miery vykonaného žalovaným v priebehu konania. Odvolací súd udáva, že túto skutočnosť uviedol okresný súd v bode 18. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keď uviedol: „Len pre úplnosť súd dodáva, že žalovaným uvedený výpočet navyše vychádza z predpokladov, že úver vrátane odplaty za jeho poskytnutie bude splatený jednou splátkou vo výške 67.584,- Sk, a to štyri roky po poskytnutí úveru, čo zjavne nezodpovedá ani zamýšľaným dojednaniám predmetnej zmluvy“. Odvolací súd zdôrazňuje, že dôvodom vyhovievania nároku žalobkyne nebol podľa okresného súdu nesprávny výpočet úrokovej sadzby zo strany žalovaného, ale neexistencia platného uzavretia zmluvy a zároveň ním posúdená výška odplaty v rozpore s dobrými mravmi. Okresným súdom posúdený nesprávny výpočet úrokov uviedol okresný súd len na doplnenie a nad rámec iných dôvodov, ktoré ho viedli ku konštatovaniu o rozpore dohodnutej výšky odplaty s dobrými mravmi a o neexistencii nároku žalobcu na úroky z poskytnutého úveru, pretože žiadne v zmluve uvedené neboli podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. Odvolací súd sa preto touto výhradou uvedenou v odvolaní žalovaným nezaoberal, pretože nebola dôvodom, na základe ktorého okresný súd nároku žalobcu v celom rozsahu uplatnenej istiny vyhovel a nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

62. Odvolací súd sa zaoberal skúmaním napadnutého rozhodnutia výhradne z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní. Žiadne iné výhrady (záver okresného súdu o neplatnom dojednaní odplaty z dôvodu jej neprímeranej výšky) žalovaný v odvolaní nenamietal, čím neumožnil prieskum tejto časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

63. Žalovaný podal odvolanie voči prvej a tretej výrokovej vete, t. j. aj proti výroku o náhrade trov konania. Žalovaný však žiadne konkrétne výhrady voči tretej výrokovej vete, ktorou okresný súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, neuviedol. Okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v prospech žalobkyne v rozsahu 100% ustanovením § 255 ods. 1 CSP podľa zásady úspechu, pretože žalobkyňa bola úspešná v konaní v prevažujúcom rozsahu uplatneného nároku, keďže k zamietnutiu žaloby došlo len v nepatrnej časti uplatneného úroku z omeškania (v rozsahu 3% ročne). Odvolací súd sa s týmto záverom stotožňuje. Zamietnutie žaloby vo výške úrokov z omeškania v rozsahu 3% ročne od 12.10.2021 ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia, t. j. 12.04.2022 predstavuje nepatrnú časť z celkovo uplatneného nároku, ktorý podľa odvolacieho súdu nemá vplyv na rozhodujúci úspech žalobkyne v konaní. V zmysle zásady úspechu strany sporu podľa § 255 ods. 1 CSP je preto napadnuté rozhodnutie okresného súdu správne aj v tretej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia.

64. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie v jeho prvej a tretej výrokovej vete potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

65. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania sa odvolací súd riadil ust. § 255 ods. 1 s použitím § 396 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni ako úspešnej strane v odvolacom konaní v celom rozsahu nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

66. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).